

กลยุทธ์การจัดการผ้าใยัญชงอย่างยั่งยืน

Sustainable of Hemp Fabric Management Strategy

วันวชิรา จันทรานูตร^{1*}, วรพล วัฒนานนท์²

Wanvachira Juntranut^{1*}, Worrapon Wangkananon²

สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มหาวิทยาลัยศรีปทุม^{1*, 2}

Logistics and Supply Chain Sripatum University^{1*, 2}

wanvachira.spu@gmail.com^{1*}, kiankmint11@gmail.com²

ผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding Author)^{1*}

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการจัดการผ้าใยัญชงอย่างยั่งยืน ประชากรที่ศึกษาได้แก่ ผู้ตัดเย็บผ้าใยัญชงในประเทศไทย ทำการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ ได้จำนวนตัวอย่างทั้งหมด 230 คน ใช้เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม ที่ผ่านการทดสอบความเชื่อมั่น ได้ค่าคอนบรีดอัลฟา เท่ากับ 0.958 ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงยืนยันอันดับสอง ด้วยโปรแกรม SPSS-Amos ทำการวิเคราะห์ปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมด 22 ตัวแปร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า ไคสแควร์ 1.099 p-Value 0.234 df. 99 RMSEA 0.021 ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์การจัดการผ้าใยัญชงอย่างยั่งยืนนั้น จะต้องเน้นส่งเสริมปัจจัยทางด้านสังคมเป็นหลัก โดยจะต้องมีการส่งเสริมอาชีพ การตัดเย็บที่มั่นคงให้แก่คนในชุมชน สร้างการรับรู้ถึงความสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรม นอกจากนี้จะต้องส่งเสริมให้เยาวชนเห็นคุณค่าในการสืบทอดและการอนุรักษ์วัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: กลยุทธ์การจัดการ, ผ้าใยัญชง, ยั่งยืน

Abstract

This research aims to develop a sustainable management strategy for hemp fabric. The study population consists of Thai hemp fabric tailors, and a systematic random sampling approach was used, resulting in a total sample size of 230 individuals. A questionnaire was employed as the research instrument, which underwent validity testing and yielded a Cronbach's alpha coefficient of 0.958. Data were analyzed using confirmatory factor analysis with the SPSS-Amos software, focusing on three dimensions of Economic, Social, and Environmental factors. These dimensions encompassed a total of 22 observed variables. The analysis revealed that the model aligned well with the empirical data, as indicated by a chi-square value = 1.099, a p-value = 0.234, df = 99, and RMSEA = 0.021. The findings of the research highlight that for a sustainable hemp fabric management strategy, emphasis should be placed on promoting social factors. This involves fostering stable sewing careers within the community,

raising awareness about the significance of cultural heritage, and instilling a sense of value among the youth regarding the inheritance and preservation of culture over the long term.

Keywords: Management Strategy, Hemp Textiles, Sustainable

บทนำ

กัญชงเป็นพืชเศรษฐกิจชนิดใหม่ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติ “ให้ความเห็นชอบยุทธศาสตร์การส่งเสริมการปลูกกัญชงเป็นพืชเศรษฐกิจบนพื้นที่สูง” เมื่อวันที่ 22 ก.ย. 2552 เพื่อสนองแนวพระราชดำริของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง โดยมูลนิธิโครงการหลวงสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (สวพส.) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทำการวิจัยเบื้องต้นและส่งเสริมการแปรรูปในระดับหนึ่ง หากได้รับการพัฒนาต่อยอดการผลิตเป็นอุตสาหกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแบบครบวงจร โดยบูรณาการระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ กัญชงก็จะกลายเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของประเทศไทยในอนาคตที่ก่อให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจนับแสนล้านบาท และช่วยให้เกิดการสร้างอาชีพได้อีกนับล้านครอบครัว

ปัจจุบันสินค้าจากผ้าใยกัญชงกำลังถูกแทนที่ด้วยสินค้านำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้านและการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการผลิต ทำให้สินค้ามีคุณค่าลดลงและเยาวชนรุ่นใหม่ในท้องถิ่น หันไปประกอบอาชีพอย่างอื่นทดแทน สาเหตุเกิดจากกระบวนการผลิตในโซ่อุปทานผ้าใยกัญชงมีความซับซ้อน ทำให้ต้องใช้เทคนิคและความชำนาญในการตัดเย็บสูง การฝึกอบรมเยาวชนรุ่นใหม่ในการผลิตนั้นไม่ค่อยเป็นที่สนใจ เนื่องจากค่าแรงลดลง จากการแข่งขันด้านราคาในการตัดเย็บจากหลากหลายที่ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เยาวชนรุ่นใหม่จึงหันไปประกอบอาชีพอื่นที่สร้างรายได้ที่มากกว่าการตัดเย็บผ้าใยกัญชง จึงส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการผลิตและนำไปสู่ความไม่เพียงพอในการตอบสนองต่อความต้องการในตลาด แนวคิดการสร้างความยั่งยืนให้แก่โซ่อุปทานผ้าใยกัญชงจะมีส่วนช่วยเป็นแนวทางแก้ไขจากปัญหาข้างต้น เช่น การส่งเสริมการศึกษาและฝึกอบรมให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการผลิตและตัดเย็บผ้าใยกัญชง การนำเสนออัตลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่น่าสนใจและการพัฒนากระบวนการผลิตให้เกิดประสิทธิภาพจะสร้างความยั่งยืนให้กับโซ่อุปทานผ้าใยกัญชงได้

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความยั่งยืนของโซ่อุปทานผ้าใยกัญชง โดยทำการศึกษาปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์การจัดการผ้าใยกัญชงอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความยั่งยืนของผ้าใยกัญชง
- 2) เพื่อนำเสนอกกลยุทธ์การจัดการผ้าใยกัญชงอย่างยั่งยืนให้แก่ผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมตัดเย็บผ้าใยกัญชง

ประโยชน์ที่ได้รับ

ประโยชน์ทางวัฒนธรรม

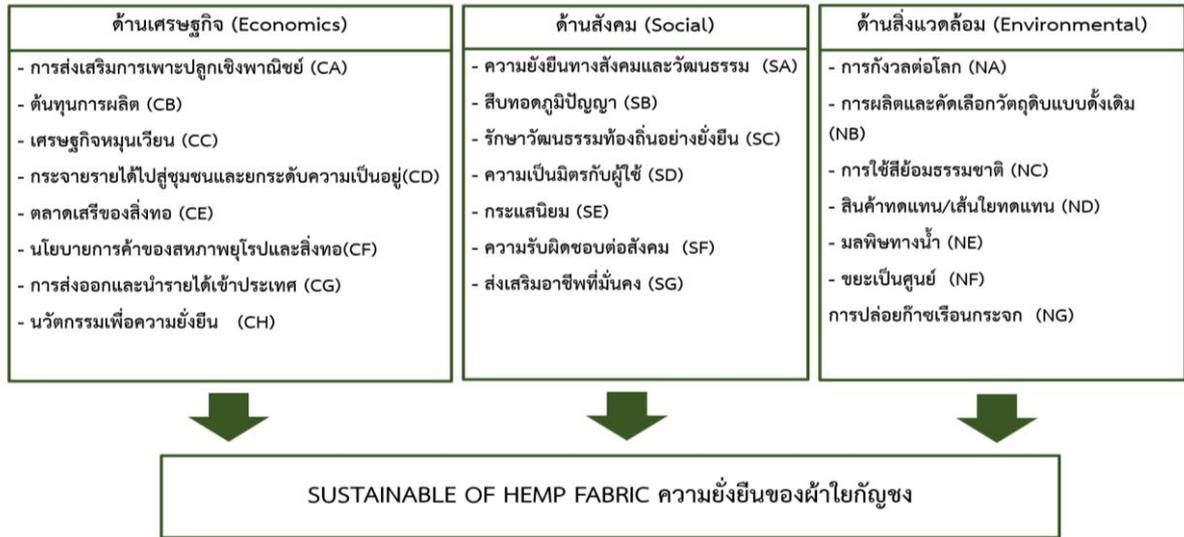
- 1) สามารถสืบสานวัฒนธรรม ประเพณีและโครงการในพระราชกรณียกิจของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ให้ดำรงอยู่ได้ในประเทศไทยต่อไป
- 2) ทำให้ผ้าทอใยกัญชงเป็นที่รู้จักทั้งในและต่างประเทศ สามารถสร้างความรู้และความเข้าใจในผ้าทอใยกัญชงในท้องถิ่นและต่างประเทศ
- 3) สร้างอาชีพให้แก่เยาวชนรุ่นใหม่ให้กลับมาสนใจในการตัดเย็บผ้าใยกัญชง สามารถสร้างโอกาสให้กับเยาวชนรุ่นใหม่ที่น่าสนใจและมีความสามารถในการตัดเย็บผ้าใยกัญชง ซึ่งจะช่วยขับเคลื่อนอุตสาหกรรมผ้าและอุตสาหกรรมการสร้างงานในพื้นที่และเป็นการสร้างอนาคตใหม่ให้กับเยาวชนในชุมชน

ประโยชน์ทางภาคอุตสาหกรรม/ภาครัฐ

1) ภาครัฐสามารถนำกลยุทธ์ไปสร้างอาชีพให้แก่คนในชุมชน เป็นแนวทางในการพัฒนาอาชีพใหม่ให้แก่คนในชุมชนที่เน้นการผลิตผ้าใยัญชง ซึ่งส่งเสริมการสร้างงานและอนาคตใหม่ในพื้นที่

2) นักวิจัย นักวิชาการ นักศึกษา และบุคคลทั่วไป สามารถนำข้อมูลและผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการประกอบธุรกิจหรือเพื่อการศึกษาเพิ่มเติม

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย จากการศึกษาส่วนประกอบของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีส่วนประสมพื้นฐานที่สำคัญ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยส่วนประกอบทั้งสามนี้จะเชื่อมโยงสัมพันธ์กันกับวัตถุประสงค์ของการพัฒนาที่ยั่งยืนตามแนวคิดของ (Barbier, 2009) กรอบแนวคิดการวิจัยจากภาพที่ 1 ผู้วิจัยได้ทำการสกัดตัวแปรออกมาจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งสิ้น 45 ตัวแปร และนำตัวแปรมาดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้วยการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านัญชงจากสมาคม 2 ท่าน (ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ และนายกสมาคมการค้าอุตสาหกรรมัญชงไทย) ผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผล และประเมินผล 2 ท่าน เพื่อประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์การวิจัย ผู้วิจัยนำเครื่องมือการวิจัยแบบสอบถาม (Questionnaire) ตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC) ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้คำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องที่มากกว่า 0.60 ขึ้นไป ซึ่งมีข้อคำถามทั้งหมด 90 ข้อ และปรับข้อคำถามให้สอดคล้องกับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ได้แก่ ซึ่งได้ทำการตัดทอนตัวแปรจนได้ทั้งสิ้น 22 ตัวแปร ตามกรอบแนวคิดการวิจัยข้างต้น

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

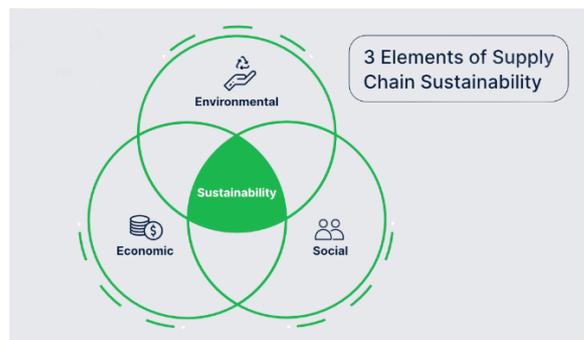
ทฤษฎีโซ่อุปทาน คือ กระบวนการตั้งแต่ต้นทางของการผลิตจนถึงปลายทางของการผลิตซึ่งมีกระบวนการและกิจกรรมที่แตกต่างกันเพื่อสร้างคุณค่าในรูปของสินค้า หรือบริการให้แก่ผู้บริโภคคนสุดท้าย (Christopher, 1998) ได้ให้ความหมายของห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ว่าเป็นเครือข่ายของธุรกิจที่มีแหล่งที่ตั้งกระจายกันเป็นเอกเทศต่อกันซึ่งมีการร่วมกันวางแผนและดำเนินการจัดหาสินค้าหรือบริการแก่ลูกค้าโดยการดำเนินงานในห่วงโซ่อุปทานหนึ่ง ๆ จะครอบคลุมตั้งแต่การคิดค้นพัฒนาผลิตภัณฑ์ตลอดจนการบริการจัดหาแหล่งวัตถุดิบการผลิต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มคุณค่าโดยรวมให้เกิดขึ้นมาก

การจัดการโซ่อุปทานเชิงสิ่งแวดล้อม (Green supply chain management)

การจัดการโซ่อุปทานเชิงสิ่งแวดล้อม (Green supply chain management) คือการให้ความสำคัญในกระบวนการผลิตและจัดหาสินค้าหรือบริการ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ขั้นตอนการผลิตสินค้า การขนส่ง การจัดเก็บคลัง การบริการลูกค้า และการกำจัดของเสีย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อลดผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมและเสริมสร้างความยั่งยืนในธุรกิจ (Ming-Lang, T., Md, S., Noorliza, K., Firdaus, F. & Samina, A., 2018) ได้ให้ความเห็นเรื่องการจัดการโซ่อุปทานเชิงสิ่งแวดล้อมเป็นการใช้ทรัพยากรด้วยความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่ามากที่สุด

ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับโซ่อุปทานที่ยั่งยืน (Sustainable supply chain theory)

การบูรณาการแนวปฏิบัติด้านจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคมสิ่งแวดล้อมเข้ากับการดำเนินงานภายในโซ่อุปทาน ให้เกิดการคำนึงและตระหนักต่อผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมตลอดโซ่อุปทานขององค์กร ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ ซึ่งจะทำให้องค์กรสามารถส่งมอบสินค้าและบริการให้กับผู้บริโภคได้และในขณะเดียวกันยังสามารถสร้างผลกระทบที่ดีให้กับสังคมและสิ่งแวดล้อมดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 องค์ประกอบของความยั่งยืนในโซ่อุปทาน

ที่มา: (Barbier, 2009)

จากภาพที่ 2 แสดงส่วนประกอบของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่จะต้องประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก ได้แก่ ส่วนของระบบความยั่งยืนทางเศรษฐกิจ ระบบความยั่งยืนทางสังคม (และระบบความยั่งยืนทางนิเวศสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีความสัมพันธ์และพึ่งพาซึ่งกันและกัน การพัฒนาที่ยั่งยืนจะเกิดขึ้นในส่วนที่ทับซ้อนกันของ 3 องค์ประกอบหรือพื้นที่แรเงาในภาพ กล่าวคือมีการพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคมและมีการปกป้องสิ่งแวดล้อมด้วยในขณะเดียวกัน ตามแนวคิดของ (Barbier, 2009) ส่วนประกอบของความยั่งยืนทางเศรษฐกิจนั้น ผู้วิจัยคิดว่าการให้ความสำคัญขอทางสังคมและสิ่งแวดล้อม ควรมุ่งเน้นในการทำธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งอาจประกอบด้วยการเพิ่มสวัสดิการให้แก่แรงงานในภูมิภาคผลิต ให้ค่าจ้างที่ยุติธรรมและเป็นอย่างพอเพียง สนับสนุนสิทธิมนุษยชน ลดองค์ประกอบสิ่งแวดล้อมในกระบวนการผลิต

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ

การส่งเสริมการเพาะปลูกเชิงพาณิชย์ เป็นการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องส่งเสริมการเพาะปลูกในเชิงพาณิชย์ โดย (นิรันดร์เกียรติ ลีวุฒนาการ, 2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการจัดการห่วงโซ่คุณค่ากลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ เพื่อศึกษาปัญหาและหาแนวทางแก้ไขในการจัดการห่วงโซ่คุณค่าของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตภัณฑ์แปรรูปเพื่อลดปัญหาความเลื่อมล้ำ ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยผลการวิจัยพบว่า ปัญหาหลักส่วนใหญ่อยู่ที่ส่วนของต้นน้ำที่วัตถุดิบมีปริมาณจำกัดไม่สามารถขยายไปสู่ธุรกิจเชิงพาณิชย์ได้ และยังขาดความรู้ในการผลิตที่เป็นระบบ สำหรับ**ต้นทุนการผลิต**นั้นเป็นกระบวนการที่สำคัญในการจัดการธุรกิจ การคำนวณต้นทุนการผลิตเพื่อให้ทราบต้นทุนของสินค้าโดยการคำนวณตั้งแต่ขั้นตอนการจัดหาวัตถุดิบ ค่าแรง และค่าขนส่ง เมื่อก้าวถึง

ผ่านการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI.) อยู่ในกลุ่ม 1 | วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยธนบุรี

ความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย ในเรื่องระบบการขนส่งและการบริหารท่าเรือไม่สะดวกและไม่เพียงพอต่อความต้องการ เพราะมีค่าใช้จ่ายที่สูง สำหรับ (Kotler, 2012) กล่าวถึงเรื่องเศรษฐกิจหมุนเวียนไว้ว่าเป็นแนวคิดในการจัดการทรัพยากรและการผลิตให้เกิดประสิทธิภาพสูง โดยมุ่งหวังให้วัตถุดิบและสินค้าที่ถูกผลิตมานำกลับเข้าสู่กระบวนการผลิตใหม่ โดยลดการใช้ทรัพยากรใหม่และลดการสร้างของเสีย ซึ่งจะช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้

ในการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนและยกระดับความเป็นอยู่ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยของ (Muangyai, A., 2016) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาศักยภาพของชุมชนเพื่อสร้างเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืน เพื่อกระบวนการเรียนรู้ใหม่ในการสร้างความมั่นคงโดยเริ่มจากเศรษฐกิจฐานราก ลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้ให้แก่ครัวเรือน มีการพัฒนาทักษะและกระบวนการเรียนรู้ของคนในชุมชนเพื่อให้เกิดการพัฒนาวัฒนธรรมชุมชนเพื่อการเรียนรู้ตลอด รวมถึงแนวทางการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างศักยภาพชุมชนและท้องถิ่น โดยพบว่าการส่งเสริมการมีส่วนร่วมและเสริมสร้างศักยภาพให้แก่คนในชุมชนจะเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้พัฒนาศักยภาพและค้นหาจุดเด่นของคนในชุมชน นโยบายการค้าของสหภาพยุโรปและสิ่งทอมีคณะกรรมการการค้ายุโรป (European Commission) ออกระเบียบการติดฉลากสิ่งแวดล้อม (Eco-Label) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของสินค้าและบริการในสหภาพยุโรปให้มีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น ดังนั้นสิ่งทอของยุโรปจึงต้องติดฉลากสิ่งแวดล้อมด้วยเช่นกัน ผู้ประกอบการด้านสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยและประเทศต่างๆ จึงจำต้องปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพสินค้าของตนในกรณีที่ต้องการผ่านมาตรฐานของสหภาพยุโรป (ทวิพร สุพร, 2554) ได้ศึกษาถึงผลกระทบของระเบียบการติดฉลากสิ่งแวดล้อมของสหภาพยุโรปต่อผู้ผลิตสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มจากประเทศไทย รูปแบบการค้าเสรีในเวทีการค้าระหว่างประเทศเมื่อผนวกเข้ากับกระแสโลกาภิวัตน์ ทำให้การค้าระหว่างประเทศมีการแข่งขันสูง เมื่อทำการวิเคราะห์แล้วนั้นทวีปเอเชียจะได้เปรียบในฐานะที่เป็นทั้งแหล่งวัตถุดิบในและมีค่าแรงที่ถูกกว่าสหภาพยุโรปหลายเท่าตัว

การส่งออกและนำเข้ารายได้เข้าประเทศจะต้องคำนึงถึงกฎหมายและนโยบายของทั้งประเทศส่งออกและประเทศนำเข้า การเข้าใจและปฏิบัติตามข้อกำหนดนี้เป็นสิ่งสำคัญในการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยยั่งยืน การเข้าสู่ตลาด เป็นประเด็นที่มีสำคัญมากประเด็นหนึ่ง โดยกำหนดเอาไว้ว่าประเทศใดก็ตามที่ต้องการเข้ามาค้าขายในตลาดสหภาพยุโรป มีความจำเป็นต้องเปิดเสรีทางการค้าด้านสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มและดำเนินนโยบายไปในทิศทางเดียวกับนโยบายของการค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มภายในโลก

Beamon, 2005 ได้กล่าวถึงนวัตกรรมเพื่อความยั่งยืนจากการทำการศึกษางานวิจัยที่มุ่งเน้นในเรื่องการใส่ใจการจัดการโซ่อุปทานด้านสิ่งแวดล้อมและการควบคุมการปฏิบัติของบุคลากรโดยรวมกับผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งหมดของผลิตภัณฑ์และกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูปวัตถุดิบเป็นผลิตภัณฑ์ให้กับผู้บริโภคคนสุดท้ายและนำนวัตกรรมมาเข้ามาเป็นส่วนร่วมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านสังคม

ความยั่งยืนทางสังคมนั้นมาจากความสามารถในการพัฒนาและสนับสนุนสังคมที่มีความสมดุลและยั่งยืนในระยะยาวโดยสังคมต้องมีการเสริมสร้างสิ่งที่สำคัญเพื่อให้เกิดความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ เทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ การเข้าถึงบริการสาธารณะ การรับฟังและมีส่วนร่วมของประชาชน ความยั่งยืนทางวัฒนธรรมนั้นเป็นความสามารถในการรักษาและส่งผ่านความเชื่อ ความคิดเห็น ภูมิปัญญา และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมจากช่วงเวลาหนึ่งไปยังอีกช่วงเวลา ดังเช่น (วรวิมล ไชยศรี, 2560) ที่ได้ศึกษาถึงความยั่งยืนทางสังคมและวัฒนธรรมโดยทำการวิจัยเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจกับการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อศึกษาถึงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ

การสืบทอดภูมิปัญญาเป็นการส่งต่อความรู้ เชื่อมโยงประสบการณ์ และคุณสมบัติทางปัญญาจากชาติพันธุ์หนึ่งไปยังอีกชาติพันธุ์หนึ่งในรุ่นหรือระดับต่อๆ กัน เป็นกระบวนการที่มีเป้าหมายในการให้โอกาสแก่คนรุ่นหนึ่งสามารถเรียนรู้และ

พัฒนาจากความรู้และประสบการณ์ของรุ่นก่อนหน้าได้ การสืบทอดภูมิปัญญา มีบทบาทสำคัญในการสร้างความเจริญรุ่งเรืองของสังคมและวัฒนธรรมต่างๆ โดยเฉพาะในการพัฒนาวิชาการ ศิลปวัฒนธรรม และเทคโนโลยีในปัจจุบันและอนาคต

การรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างยั่งยืน เป็นเรื่องที่สำคัญเพื่อให้ระบบวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนหรือประชากรท้องถิ่นสามารถสืบทอดและอยู่รอดและทำการรักษาวัฒนธรรมนั้นไปได้ในระยะยาว ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา งานวิจัยของ (กรกนก จรัสหิรัญปริดา, 2553) ที่ได้ศึกษาในเรื่องของการจัดการห่วงโซ่มูลค่าของวิสาหกิจเครื่องนุ่งห่มขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยเพื่อรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นสินค้าที่มีเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่ม (Niche Market) ที่สามารถทำกำไรและเพิ่มมูลค่า และกลยุทธ์เป็นวิธีการที่ทำให้องค์การบรรลุวัตถุประสงค์โดยมีความสามารถในการแข่งขันและเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในตลาดโลกอย่างยั่งยืน

ความเป็นมิตรกับผู้ใช้ เป็นการให้บริการที่ดีต่อผู้ใช้หรือลูกค้าและเป็นการสร้างความพึงพอใจ ความสุข และความไว้วางใจในผลิตภัณฑ์หรือบริการในระยะยาว (ชนากานต์ อุณาพรหม, 2565) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของผู้บริโภคในจังหวัดอุดรธานีโดยการนำแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคมาใช้ในการวิจัย

กระแสนิยม เป็นแนวโน้มหรือแนวทางที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาขึ้นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับแง่บวกหรือแง่ลบ และสามารถเกิดขึ้นในหลายด้านต่าง ๆ (Storey, 2001) ได้กล่าวถึงลักษณะของวัฒนธรรมกระแสนิยมไว้ 3 ลักษณะ ที่ประกอบด้วย ด้านมหานิยม หมายถึง การแสดงให้เห็นถึงการเป็นที่ยอมรับและชื่นชอบของคนจำนวนมาก วัฒนธรรมที่ใช้อารมณ์ในการตัดสินใจซื้อสินค้า การเลือกซื้อสินค้า หรือการชื่นชอบบางสิ่ง โดยใช้อารมณ์ในการตัดสินใจเป็นหลัก ไม่ได้ไตร่ตรอง และด้านวัฒนธรรมที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน

ความรับผิดชอบต่อสังคม สำหรับความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นหลักการหรือค่านิยมที่เน้นให้แก่บุคคลและองค์กรรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชนที่เข้ามาในบริบทของชีวิตประจำวัน (เพ็ญณี ภูมิธรรานนท์, นพพร ศรีรวีโร, วิจารณ์ณีย์, 2558) ได้ศึกษาแนวทางการปฏิบัติกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การธุรกิจได้ซึ่งได้ผลการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ของการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมและประเด็นการปฏิบัติด้านแรงงานขององค์การกับคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากร ซึ่งทั้งสองส่วนนี้มีความสัมพันธ์กัน และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

การส่งเสริมอาชีพที่มั่นคง การส่งเสริมอาชีพที่มั่นคงเป็นกระบวนการที่รัฐบาลหรือหน่วยงานภาครัฐดำเนินการส่งเสริมเพื่อสร้างโอกาสและสร้างงานที่มั่นคงให้แก่ประชาชนในระยะยาว โดยหลักการที่สำคัญคือการสนับสนุนในด้านการศึกษาและการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานในอนาคต เพื่อสร้างสรรคอาชีพและเพิ่มมูลค่าให้กับเศรษฐกิจชาติอย่างยั่งยืน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา งานวิจัยของ (กรกนก จรัสหิรัญปริดา, 2553) ที่ได้ศึกษาถึงปัญหาการขาดแคลนบุคลากรและแรงงานฝีมือและมีคุณภาพ โดยนัยกออกแบบที่มีอยู่ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มก็ยิ่งขาดความรู้และประสบการณ์ในด้านแฟชั่นในตลาดตะวันตก จำนวนนักร้องแบบเป็นที่ยอมรับในแฟชั่นระดับโลกมีน้อยมากและประเทศไทยยังขาดแรงจูงใจในการสร้างนักร้องแบบมืออาชีพ เช่นเดียวกันกับ (จรัส หอมชิต, 2549) ที่ได้กล่าวถึงการขาดความรู้และทักษะของแรงงานที่ผลิตเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย จะต้องได้รับการพัฒนาและสร้างแรงจูงใจให้อุตสาหกรรมยังคงอยู่

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม

การกังวลต่อโลก หรือการกังวลต่อสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องที่สำคัญมากในปัจจุบัน เนื่องจากสิ่งแวดล้อมเป็นส่วนสำคัญของการดำเนินชีวิตของมนุษย์และมีผลต่อคุณภาพชีวิตทั้งในปัจจุบันและอนาคต ความกังวลนี้เกิดขึ้นจากหลายปัจจัย เช่นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การปนเปื้อนทางสารเคมี หรือการสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้คุณค่าด้านสิ่งแวดล้อมของ (ฉัตรชัย อินทสังข์, ณพพรรณ ลินธศิริม, ยุพาภรณ์ ชัยเสนา, 2562) ที่ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมและการรับรู้ด้านคุณค่าทางสิ่งแวดล้อม โดยผลการวิจัยจะ

พบว่าปัจจุบันนี้ผู้บริโภคได้มีการรับรู้และตระหนักถึงการอนุรักษ์พลังงานและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ปัจจุบันนี้การออกแบบผลิตภัณฑ์จึงต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

การผลิตและคัดเลือกวัตถุดิบแบบดั้งเดิม เป็นกระบวนการผลิตสินค้าหรือส่วนประกอบของสินค้าโดยใช้วัตถุดิบที่มีความเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันกับวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้าในอดีตหรือการผลิตเดิม ในงานวิจัยของ (กาญจนา สุขบัว, 2563) ศึกษากระบวนการผลิตและขั้นตอนการทำผลิตภัณฑ์หม้อด้วยภูมิปัญญาแบบดั้งเดิมของชุมชนบ้านบัว ในขั้นตอนการผลิตตามมาตรฐานอาหารปลอดภัยกระบวนการผลิต และวิธีการทำหม้อด้วยภูมิปัญญาแบบดั้งเดิม พบว่ามีการเตรียมวัตถุดิบ และอุปกรณ์ที่หาได้ในท้องถิ่น โดยไม่ได้คำนึงถึงการเลือกซื้อวัตถุดิบ หรือการดูแลรักษาอุปกรณ์ให้สะอาดเท่าที่ควร ขั้นตอนการทำผลิตภัณฑ์หม้อที่สะอาดถูกสุขลักษณะในขั้นตอนนี้พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการขอรับรองอาหารปลอดภัยจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเพื่อมาเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมกระบวนการผลิตที่ดีขึ้น

การใช้สีย้อมธรรมชาติ หรือสีย้อมธรรมชาติ (Natural Dyeing) เป็นกระบวนการสีผ้าหรือวัตถุดิบอื่น ๆ โดยใช้สารสกัดจากวัตถุดิบธรรมชาติเป็นตัวสีหรือสารสีธรรมชาติ การใช้สีย้อมธรรมชาตินิยมเพิ่มขึ้นเนื่องจากความสนใจในการผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีการกระทำที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (R., Mongkhrolattanasit, 2019) ได้ศึกษาการย้อมสีธรรมชาติจากใบยางพารา โดยใช้สารส้ม จุนสี และสนิมเหล็กเป็นสารช่วยติดสี ผ้าทอพื้นเมืองจัดเป็นหัตถกรรมที่สร้างรายได้ให้กับคนในท้องถิ่นได้เป็นอย่างมาก ผ้าทอส่วนใหญ่จะใช้การย้อมสีจากสารเคมีซึ่งมีผลเสียต่อร่างกายหากสวมใส่ เพราะฉะนั้นการใช้สีย้อมผ้าจะเป็นผลดีต่ออุตสาหกรรมและผู้บริโภคสินค้าที่ดีที่สุด

สินค้าทดแทน/เส้นใยทดแทน เป็นผลิตภัณฑ์ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อแทนที่หรือแทนคุณสมบัติของวัตถุดิบหรือวัตถุดิบหลักที่มักถูกใช้ในการผลิตสินค้าบางประเภท นอกจากนี้ยังมีความเป็นไปได้ในการพัฒนาสินค้าทดแทนเพื่อเพิ่มคุณค่าหรือประโยชน์ที่สำคัญเช่นคุณสมบัติเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาเส้นใยของต้นจากเพื่อใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อทดลองงานหัตถกรรมจากเส้นใยจากเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และประเมินผลความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์จากกลุ่มตัวอย่าง โดยผลการวิจัยพบว่าส่วนของต้นจากที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ทุกส่วน

มลพิษทางน้ำ (Water pollution) เป็นการปนเปื้อนน้ำที่ถูกปนเปื้อนหรือเป็นอันตรายในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งอาจเกิดจากกิจกรรมมนุษย์หรือธรรมชาติ ทำให้น้ำสูญเสียคุณภาพและสามารถกระทบต่อสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในน้ำ จากงานวิจัยของ (สังจา บรรจงศิริ, 2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องการส่งเสริมการจัดการมลพิษทางน้ำโดยชุมชน เป็นการศึกษาการบริหารจัดการน้ำเน่าเสียในแหล่งน้ำโดยชุมชนในประเทศไทย ผลการศึกษาทำให้ได้แนวทางการแก้ไขปัญหา ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นระยะสั้น และระยะกลาง (ภายใน 3 ปี) และระยะยาวที่เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาในเชิงนโยบายจะเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงระเบียบ กฎหมายและนโยบาย เพื่อปรับปรุงบทบาทของท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง

ขยะเป็นศูนย์ เป็นกลวิธีที่เน้นในการบอกให้คนรับรู้ถึงความสำคัญของการจัดการขยะอย่างเหมาะสม เพื่อประโยชน์ของสิ่งแวดล้อมและสังคม จากการศึกษาของงานวิจัยของ (ปิยรัตน์ วงศ์จุมมะลี, รัตเกล้า เปรมประสิทธิ์, 2555) ได้กล่าวถึงของเสียเหลือศูนย์ ในหลักการของ Zero Waste ที่เป็นแนวคิดและหลักการสู่สังคมปลอดขยะ การจัดการขยะมูลฝอยได้อย่างยั่งยืนตามหลัก 3Rs คือ ลดการใช้ (Reduce)การใช้ซ้ำ (Reuse) และ การนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle)

การปล่อยก๊าซเรือนกระจก จากการใช้พลังงานที่เกิดจากการเผาเชื้อเพลิง การเคลื่อนที่ของยานพาหนะ และกิจกรรมอุตสาหกรรมอื่น ๆ ก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญสำหรับการกระทบสภาพภูมิอากาศและโลกร้อนมีหลายชนิด ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทั่วโลก การวิจัยด้านพลังงานชีวภาพของสหภาพยุโรปสู่แนวทางการส่งเสริมในบริบทของประเทศไทยในเรื่องของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสหภาพยุโรปเน้นพลังงานที่สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน การศึกษา

ครั้งนี้ได้ประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนทางด้านการวิจัยและรวมทั้งนวัตกรรมด้านพลังงานชีวภาพของสหภาพยุโรปทั้งในปัจจุบันและอนาคต

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้รูปแบบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative research) โดยใช้เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามและใช้ตัวเลือกแบบอันตรภาค

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ตัดเย็บผ้าใยกันยุง จากในกลุ่มจำหน่ายและตัดเย็บผ้าใยกันยุงทั้งแบบออฟไลน์และออนไลน์ จากหลากหลายกลุ่มทั่วประเทศซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แท้จริง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ตัดเย็บผ้าใยกันยุงในกลุ่มจำหน่ายและตัดเย็บผ้าใยกันยุง ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างเป็นระบบ Systematic Sampling โดยใช้สูตร Rule of Thumps โดยใช้ 10 เท่า ของตัวแปรสังเกตได้ โดยเก็บข้อมูลจริง จำนวน 230 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับปัจจัยความยั่งยืนของโซ่อุปทานผ้าใยกันยุงเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ด้วยการสร้างแบบสอบถามโดยมีความสอดคล้องกับกรอบแนวคิดการวิจัย และตรวจสอบแบบสอบถามรายข้อ ซึ่งเป็นคำถามปลายปิดประกอบด้วย คำถามแบบสำรวจรายการ (Check list) และคำถามที่ใช้ระดับวัดข้อมูล ประเภทอันตรภาคชั้น (Interval scale) โดยวิธี Likert scale โดยผลการประเมินคุณภาพแบบสอบถาม (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ในครั้งนี้ได้ค่า ในการศึกษานี้ผู้วิจัยได้เลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่า 0.6 ขึ้นไป ซึ่งมีข้อคำถามทั้งหมด 80 ข้อ และนำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try out) แล้วหาค่าความเที่ยง (Reliability) ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคอนบร็อค (Cronbach's alpha coefficient) ตามขั้นตอนของ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546) ซึ่งเป็นการตรวจสอบความสอดคล้องภายในของผลการตอบแบบสอบถามฉบับเดียวจากการทดลองใช้เพียงครั้งเดียว ได้ค่าแอลฟาทั้งฉบับเท่ากับ 0.958 เป็นไปตามเกณฑ์ คือมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.50 ดังนั้นแบบสอบถามจึงสามารถนำไปใช้ได้และตัวบ่งชี้ของตัวแปรนั้นสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ต้องการวัด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งแบบการแจกแบบสอบถามในพื้นที่ และเก็บข้อมูลแบบออนไลน์ผ่านกลุ่มจำหน่ายผ้าใยกันยุง จำนวน 230 คน โดยผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลด้วยตนเอง หลังจากรวบรวมข้อมูลแล้ว ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและลงรหัสเพื่อนำไปวิเคราะห์ ผลทางสถิติต่อไป ตลอดจนรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เพิ่มเติม เพื่อหาข้อมูลต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามเพิ่มเติม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้จำหน่ายและตัดเย็บผ้าใยกันยุงจำนวน 230 คน คำถามที่ใช้เป็นคำถามที่เกี่ยวกับความยั่งยืน เช่น การพัฒนาและส่งเสริมกระบวนการผลิต เพื่อให้เกิดสมดุลทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามออกมาในเชิงการส่งเสริมทางด้านสังคมและวัฒนธรรมเป็นหลัก เป็นการเน้นในเรื่องของการที่จะช่วยให้ผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปตัดเย็บจากผ้าใยกันยุงมีความยั่งยืนและมีคุณค่าด้านวัฒนธรรมซึ่งส่งผลต่อความสามารถในการดำเนินธุรกิจตัดเย็บผ้าใยกันยุงให้เกิดความยั่งยืนขึ้น และการรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่นของประชาชนในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อความยั่งยืนของผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกันยุง

การวิเคราะห์ปัจจัย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป AMOS การนำข้อมูลปัจจัยที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีอิทธิพลด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ขององค์ประกอบแต่ละตัวแปรแฝง พร้อมทั้งหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง (SCFA) โดยมีทั้งสิ้น 3 องค์ประกอบ 22 ตัวแปร การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติอ้างอิง ปัจจัยที่มีอิทธิพลด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พร้อมทั้งหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลด้วยการ วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองโดยดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาโมเดล (Modification Indices) ให้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจาก ค่าระดับความน่าจะเป็น (p) > 0.05 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (CMID/DF) < 3 ค่าดัชนีวัดระดับ ความสอดคล้อง (GFI) > 0.90 และค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน(RMSEA) < 0.08

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) จำเป็นที่จะต้องวิเคราะห์เรื่องสถิติเบื้องต้นโดยใช้ KMO and Bartlett's Test ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ค่า KMO พบว่ามี ค่าเท่ากับ 0.853 แสดงว่าข้อมูลมีความเหมาะสมที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบและจากการทดสอบนัยสำคัญ Bartlett's Test of Sphericity พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.000 แสดงว่า เมทริกซ์สัมพันธ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (identity matrix) นั่นคือตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน สามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ หลังจากนั้นจะทำการวิเคราะห์ความสอดคล้องของข้อมูลได้ ค่าไอเกนเป็นตัวชี้วัดทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความคล้ายกันหรือความสอดคล้องระหว่างข้อมูลที่มีลักษณะซ้ำซ้อน โดยเฉพาะในกรณีที่ข้อมูลถูกสะท้อนซ้ำซ้อนในระดับที่ต่างกัน

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิง สุ่มด้วยวิธีสกัดองค์ประกอบตามหลักการวิเคราะห์ ส่วนประกอบสำคัญ (Principal Component Analysis; PCA) หมุนแกนแบบแวนิแมกซ์ (Varimax) ของตัวแปร ที่ศึกษาทั้งหมด 22 ตัว 3 องค์ประกอบ โดย แต่ละองค์ประกอบมีค่าไอเกนเท่ากับ 7.882 2.261 1.537 1.298 1.201 0.971 และ 0.909 ตามลำดับและสามารถอธิบายความแปรปรวนของแต่ละองค์ประกอบได้ร้อยละ 35.829 10.279 6.987 5.900 5.458 4.413 และ 4.130 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบโมเดล

ค่าดัชนี	เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา	ผลการทดสอบ		แปลผล
		CFA	SCFA	
X^2	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$)	.914	1.099	ผ่านเกณฑ์
X^2/df	< 2.00	.716	.234	ผ่านเกณฑ์
GFI	> 0.95	.964	.955	ผ่านเกณฑ์
CFI	> .95	1.000	.996	ผ่านเกณฑ์
Standardized RMR	<.08	.008	.008	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	<.06	.000	.021	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 1 พบว่าโมเดลนี้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกันตามทฤษฎี โดยพิจารณาจากค่าระดับ ความน่าจะเป็น มีค่าเท่ากับ .234 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (chi-square) มีค่าเท่ากับ 1.099 แสดงถึงการสอดคล้องระหว่างโมเดลที่วิเคราะห์และข้อมูลที่สังเกตเห็นในตัวอย่าง ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (CFI) มีค่าเท่ากับ .955 และค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (RMSEA) มีค่าเท่ากับ .021 ค่า RMSEA ที่น้อยกว่าหนึ่งหมายถึง

โมเดลมีความเหมาะสมในการอธิบายข้อมูลอย่างตีผลการวิเคราะห์ข้อมูลในโมเดลนี้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับทฤษฎี โดยค่าทั้งสี่ดัชนี (p-value, chi-square, CFI, RMSEA) ทำให้สามารถใช้โมเดลนี้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้เหมาะสมและเกิดความเข้ากันของโมเดล (Model Fit) ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความเข้ากันของโมเดล (Model Fit)

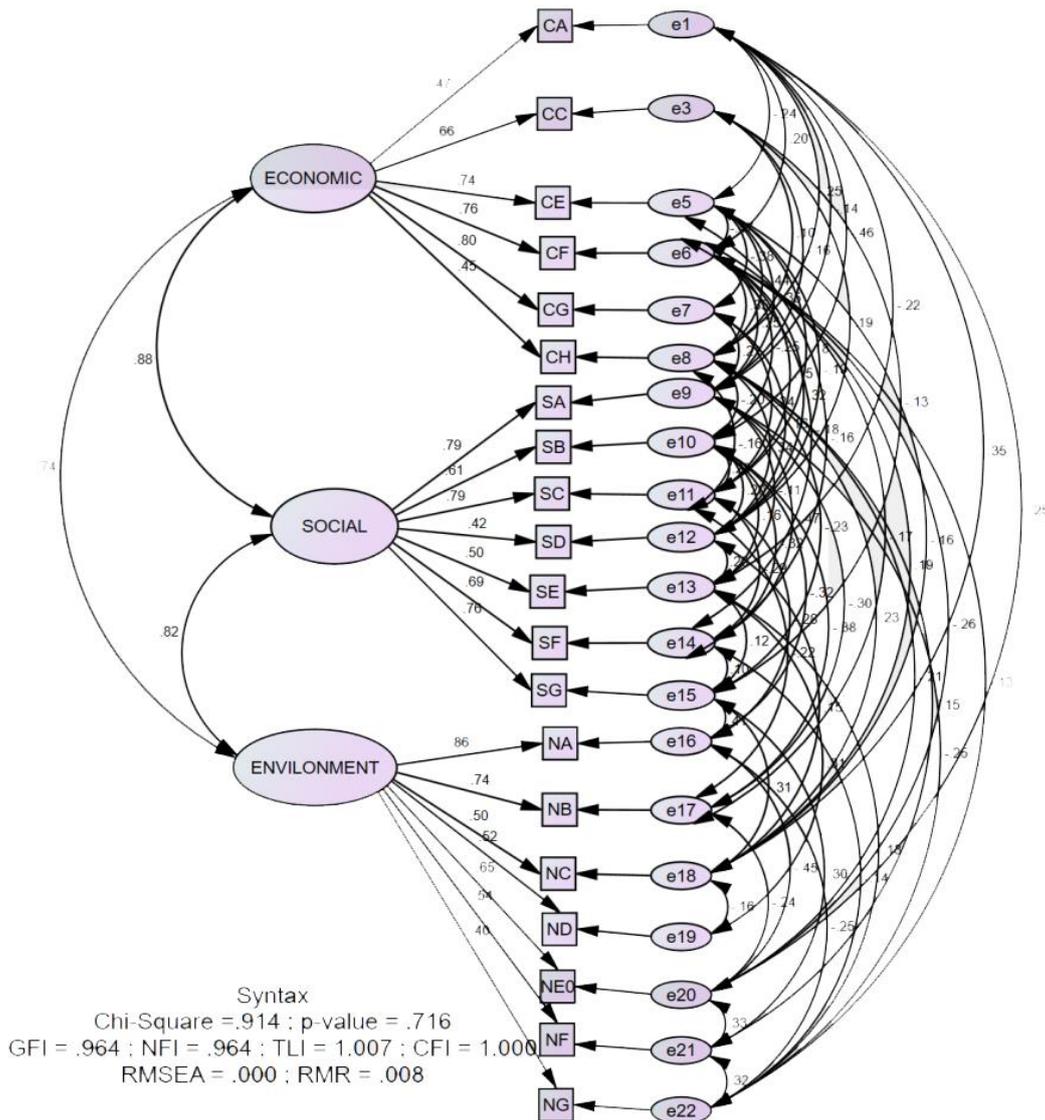
CMIN

Model	NPAR	CMIN	DF	P-Value	CMIN/DF
Default Model	111	108.840	99	.234	1.099
Saturated Model	210	.000	0		
Independence Model	20	2521.567	190	.000	13.271

การพิจารณาจากค่าทางสถิติจากตารางที่ 2 วัดความเหมาะสมของโมเดลที่สร้างขึ้นในการอธิบายข้อมูล ที่มีค่าระดับความน่าจะเป็น (p-value) มีค่าเท่ากับ 0.234 ค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ (KMO) มีค่าเท่ากับ 1.099 ค่า KMO เป็นค่าที่ใช้ในการวัดความเหมาะสมของข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยการวิเคราะห์ปัจจัยในที่นี้ค่า KMO มากกว่า 0.5 ซึ่งหมายความว่าข้อมูลเหมาะสมในการทำ Factor Analysis สำหรับค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (TLI) มีค่าเท่ากับ 0.955 ซึ่ง TLI เป็นค่าที่ใช้ในการวัดความสอดคล้องของโมเดลต่อข้อมูล ค่า TLI มีช่วงค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 โดยค่าที่ใกล้เคียง 1 จะแสดงถึงความสอดคล้องที่ดี ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.021 ซึ่ง RMSEA เป็นค่าที่ใช้ในการวัดความคลาดเคลื่อนในการอธิบายความสอดคล้องของโมเดลต่อข้อมูล ค่า RMSEA มีช่วงค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 โดยค่าที่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.05 จะแสดงถึงความสอดคล้องที่ดี ในที่นี้ RMSEA มีค่าเป็น 0.021 ซึ่งมากกว่าค่าที่กำหนดไว้ (0.05) แสดงถึงความสอดคล้องที่ดี จากค่าทางสถิติที่กล่าวมาทั้งหมด โมเดลนี้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกันตามทฤษฎี สรุปได้ว่าตัวแปรแฝงทั้งหมดในความยั่งยืนของโซ่อุปทานในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกัน

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ปัจจัยความยั่งยืนของโซ่อุปทานผ้าใยถัก

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป AMOS เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ขององค์ประกอบแต่ละตัวแปรแฝงในรูปแบบการวิจัยว่าตัวแปรสังเกตได้แต่ละตัวแปรเป็นองค์ประกอบที่แท้จริงของตัวแปรแฝงตามทฤษฎีและแนวคิดที่ศึกษามาของ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546) ควรเลือกใช้ตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเกิน 0.30 ขึ้นไป จนได้ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันในแต่ละตัวแปร ดังภาพที่ 3

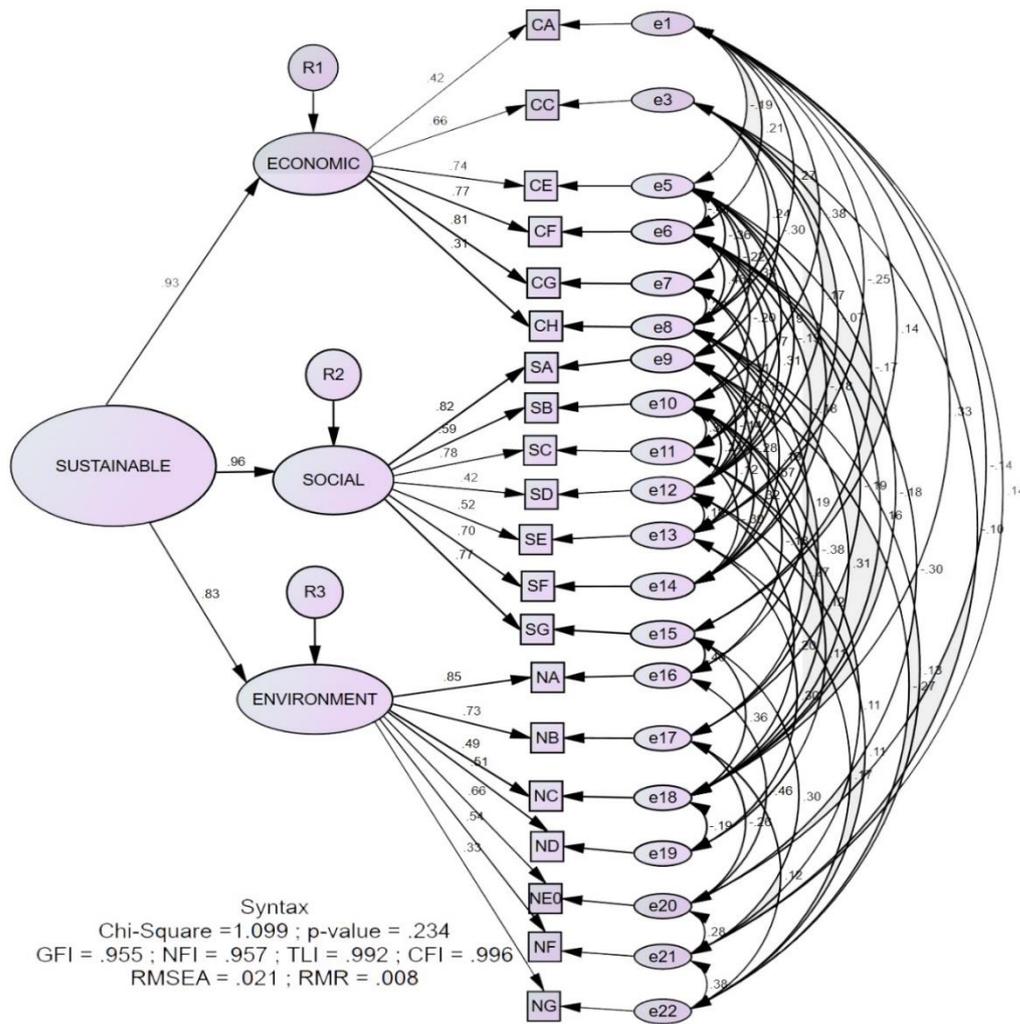

ภาพที่ 3 องค์ประกอบเชิงยืนยัน

จากภาพที่ 3 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic) สังคม (Social) และสิ่งแวดล้อม (Environment) มีความสัมพันธ์กันหลังจากที่ตัดตัวแปร CB และ CD ออก ทำให้โมเดลนี้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกันตามทฤษฎี โดยพิจารณาจากค่าระดับความน่าจะเป็น มีค่าเท่ากับ 0.716 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ มีค่าเท่ากับ 0.914 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง มีค่าเท่ากับ 0.964 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน มีค่าเท่ากับ .000 และระดับแห่งความเป็นอิสระ มีค่าเท่ากับ 99

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง

ปัจจัยด้านสังคม (Social) มีอิทธิพลต่อความยั่งยืนของโซ่อุปทานผ้าใยถักสูงมากที่สุด มีปัจจัยในด้านความยั่งยืนทางสังคมและวัฒนธรรม การศึกษาวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างยั่งยืน และอาชีพที่ยั่งยืน รองลงมาคือปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic) มีปัจจัยเรื่องของการส่งออกและนำเข้าได้เข้าประเทศ นโยบายการค้าของสหภาพยุโรปและสิ่งทอ และการตลาดเสรีของสิ่งทอ และสุดท้ายเป็นปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) จะมีเรื่องของการกังวลต่อโลก การผลิตและคัดเลือกว่าวัตถุดิบแบบดั้งเดิม และมลพิษทางน้ำ ตามลำดับ

ภาพที่ 4 องค์กรประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง

จากภาพที่ 4 พบว่า โมเดลนี้มีความเหมาะสมและ สอดคล้องกันตามทฤษฎี โดยพิจารณาจากค่าระดับความน่าจะเป็น มีค่าเท่ากับ 0.234 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ มีค่า เท่ากับ 1.099 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องมีค่าเท่ากับ 0.955 และ ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน มีค่าเท่ากับ 0.021

ตารางที่ 3 ตารางสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล				
อันดับ	องค์กรประกอบ	ปัจจัยอันดับ 1	ปัจจัยอันดับ 2	ปัจจัยอันดับ 3
1	ด้านสังคม (Social)	ความยั่งยืนทางสังคมและวัฒนธรรม	การรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่น	การส่งเสริมอาชีพที่มั่นคง
2	ด้านเศรษฐกิจ (Economic)	การส่งออกและนำเข้าได้	นโยบายการค้าของสหภาพยุโรป	การตลาดเสรีของสิ่งทอ
3	ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment)	การกังวลต่อโลก	การผลิตและคัดเลือกวัตถุดิบแบบดั้งเดิม	มลพิษทางน้ำ

จากตารางที่ 3 องค์ประกอบด้านสังคม (Social) มีอิทธิพลต่อความยั่งยืนของโซ่อุปทานผ้าใยแก้วมากที่สุด โดยมีปัจจัยในด้านความยั่งยืนทางสังคมและวัฒนธรรม การรักษาวรรณธรรมท้องถิ่นอย่างยั่งยืน และอาชีพที่ยั่งยืน รองลงมาคือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic) และมีปัจจัยเรื่องของการส่งออกและนำเข้าได้เข้าประเทศ นโยบายการค้าของสหภาพยุโรปและสิ่งทอ และการตลาดเสรีของสิ่งทอ และสุดท้ายเป็นปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) จะมีเรื่องของการกังวลต่อโลก การผลิตและคัดเลือกวัตถุดิบแบบดั้งเดิม และมลพิษทางน้ำ ตามลำดับ

ด้านสังคม (Social) การสร้างความยั่งยืนทางสังคมและวัฒนธรรมในโซ่อุปทานผ้าใยแก้วเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เนื่องจากมีผลต่อทั้งชุมชนผู้ประกอบการ แรงงาน และสิ่งแวดล้อม ดังนั้นจึงมีหลายแง่มุมที่ควรพิจารณาเพื่อสร้างความยั่งยืนในการผลิตและตลาดของผ้าใยแก้ว วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนกับชุมชนในพื้นที่ที่ผลิตผ้าใยแก้ว การรักษาวรรณธรรมท้องถิ่นอย่างยั่งยืนเป็นการรักษาความเชื่อถือและความเป็นอยู่ในชุมชนที่สร้างความเข้าใจและความร่วมมือกัน การผลิตผ้าใยแก้วควรมีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน เพื่อป้องกันการทำลายสิ่งแวดล้อม นอกจากนั้นแล้วการใช้น้ำ และพลังงานในกระบวนการผลิตควรมีความเหมาะสม และมีความพิถีพิถันในการประหยัดทรัพยากรที่มีจำกัด การแสดงวิธีการตัดเย็บผ้าใยแก้วที่เป็นทางการและเป็นประจำของชุมชน ส่งเสริมให้ศิลปะและงานหัตถกรรมท้องถิ่นได้รับการสืบทอดและพัฒนาการตัดเย็บผ้าใยแก้ว โดยการสนับสนุนผู้ตัดเย็บผ้าใยแก้วและช่างฝีมือท้องถิ่นในการสร้างงานศิลปะและงานหัตถกรรม และการส่งเสริมอาชีพที่มั่นคงนั้นเกิดจากเสถียรภาพของแรงงานที่เกี่ยวข้องกับโซ่อุปทานผ้าใยแก้วซึ่งมีผลต่อความเชื่อมั่นในระบบการผลิตและความยอมรับของผลิตภัณฑ์

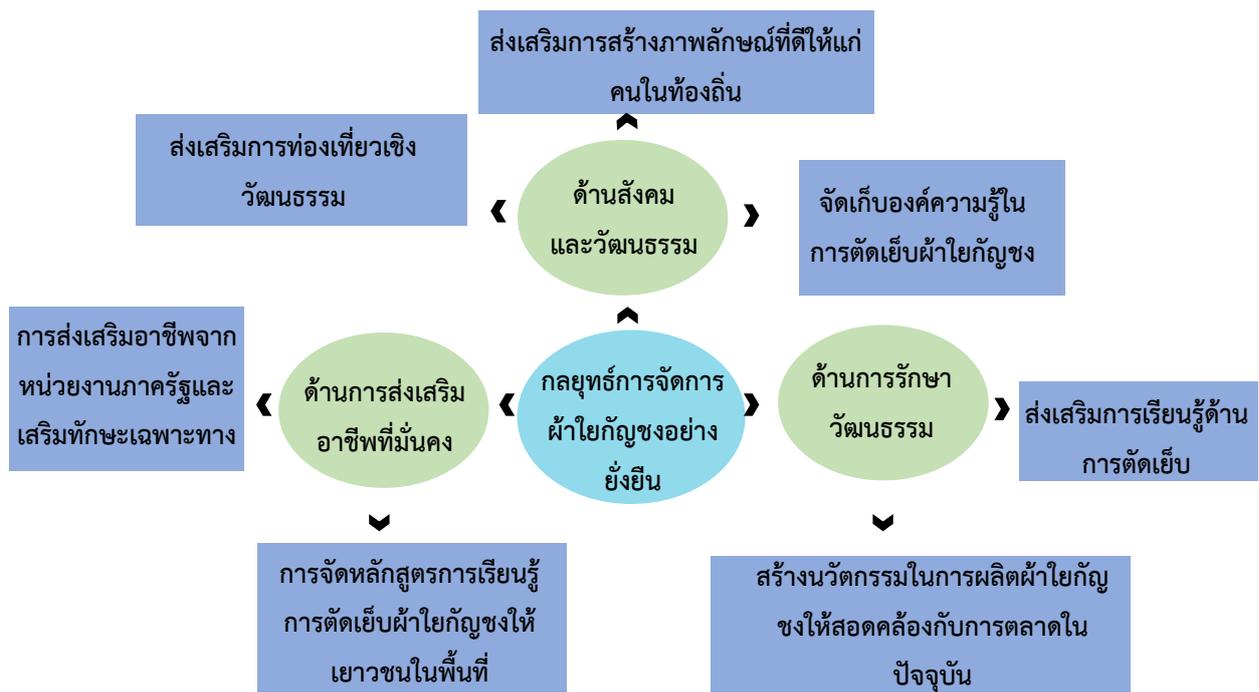
ด้านเศรษฐกิจ (Economic) การส่งออกและนำเข้าได้เข้าประเทศจากผ้าใยแก้วเป็นส่วนหนึ่งของเศรษฐกิจของประเทศไทย และมีความสำคัญมากสำหรับเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศ ผ้าใยแก้วเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีความนิยม และนำเข้ามาใช้ในหลายอุตสาหกรรมทั้งในประเทศผู้ผลิตและต่างประเทศ ดังนั้นการส่งออกผ้าใยแก้วจะเป็นการสร้างรายได้ให้แก่ประเทศส่งออก สำหรับการนำเข้าจากต่างประเทศในขั้นตอนนี้จะเกิดกระบวนการซื้อขายระหว่างประเทศของผ้าใยแก้ว ในส่วนของการตลาดเสรีของสิ่งทอของผ้าใยแก้วจะเป็นกระบวนการที่สินค้าหรือผลิตภัณฑ์จากผ้าใยแก้วได้จำหน่ายให้กับผู้บริโภคโดยไม่มีข้อจำกัดทางการค้า หรือข้อกำหนดเฉพาะจากเจ้าของธุรกิจหรือหน่วยงานรัฐบาล ซึ่งหมายความว่าผู้ประกอบการ และผู้ออกแบบผลิตภัณฑ์ รวมถึงผู้ตัดเย็บผ้าใยแก้วสามารถตัดสินใจเรื่องการผลิตรวมถึงกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายผ้าใยแก้วได้อย่างอิสระเสรี

ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) การกังวลต่อโลกเป็นการกังวลต่อผลกระทบที่เกิดจากการผลิตผ้าใยแก้วต่อสิ่งแวดล้อม และสังคมเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เนื่องจากการผลิตผ้าใยแก้วอาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสามารถมีผลต่อเศรษฐกิจ และสังคมในพื้นที่ที่มีการเพาะปลูกกัญชงบ้างเล็กน้อย ซึ่งอาจส่งผลถึงความยั่งยืนของการผลิตและการบริโภคผ้าใยแก้วในระยะยาว การความรับผิดชอบทางสังคมและความร่วมมือระหว่างส่วนราชการและชุมชนเป็นสิ่งสำคัญขั้นต้นในการผลิตและคัดเลือกวัตถุดิบแบบดั้งเดิมเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญในการผลิตผ้าใยแก้วที่มีคุณภาพสูง เมื่อเริ่มกระบวนการผลิตและคัดเลือกวัตถุดิบแบบดั้งเดิม ควรมีขั้นตอนและวิธีการที่ถูกต้องเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพและยั่งยืน ตั้งแต่การเพาะปลูกต้นกัญชง โดยใยแก้วที่ใช้ควรมาจากต้นกัญชงที่มีคุณภาพและมีการบริหารจัดการที่ดี

ผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่าปัจจัยทางด้านสังคมเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในโซ่อุปทานผ้าใยแก้ว ดังนั้นกลยุทธ์ในการสร้างความยั่งยืนให้แก่โซ่อุปทานผ้าใยแก้วที่ผู้วิจัยค้นพบ สามารถสรุปได้ดังนี้ 1) ด้านสังคมและวัฒนธรรมควรส่งเสริมให้กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพในการตัดเย็บผ้าใยแก้วมีการบริหารจัดการที่มีมาตรฐานและมุ่งเน้นความรับผิดชอบต่อสังคม เช่น ให้ออกสื่อก่อนท้องถิ่นในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพและคุณค่าทางวัฒนธรรม 2) ด้านการรักษาวรรณธรรมท้องถิ่น การส่งเสริมการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมควรส่งเสริมให้ผู้ประกอบการอาชีพในอุตสาหกรรมการตัดเย็บและผลิตภัณฑ์

จากผ้าใยกล้วยที่มีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมในพื้นที่ โดยการนำเสนอการศึกษาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของ การใช้ผ้าใยกล้วยและวิธีการผลิตเสื้อผ้าที่เกี่ยวข้อง 3) การส่งเสริมอาชีพที่มั่นคงให้แก่ชุมชนควรส่งเสริมให้กลุ่มคนในพื้นที่มีการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะเพื่อมีความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านการตัดเย็บและผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย นอกจากนี้ยังควรส่งเสริมโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการที่สนับสนุนในการพัฒนาทักษะทางอาชีพการตัดเย็บและผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วยมีศักยภาพในการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนและเป็นส่วนสำคัญของการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมในพื้นที่ การส่งเสริมเครือข่ายที่เข้มแข็งระหว่างกลุ่มคนที่เกี่ยวข้อง การฝึกอบรมและพัฒนาทักษะ และการสร้างโอกาสให้กับเยาวชนในพื้นที่เป็นเส้นทางสู่ความสำเร็จทางเศรษฐกิจและการอนุรักษ์วัฒนธรรมในระยะยาว ซึ่งจะได้กลยุทธ์ออกมาดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 กลยุทธ์การจัดการผ้าใยกล้วยอย่างยั่งยืน

สรุปผล

งานวิจัยในครั้งนี้ ทำการศึกษา 3 ปัจจัยหลัก ได้แก่ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม และมีตัวแปรสังเกตได้จำนวน 22 ตัวแปร ซึ่งจากการใช้องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ตัด 2 ตัวแปรออก จนเหลือ 20 ตัวแปร และนำไปวิเคราะห์หากกลยุทธ์ด้วยการใช้องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง ผลจากการวิเคราะห์โมเดลนี้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า ไคสแควร์ 1.099 p-Value 0.234 df. 99 RMSEA 0.021 และกลยุทธ์ด้านสังคมได้ค่าน้ำหนักมากที่สุด ได้ค่า 0.96 ดังนั้นกลยุทธ์ที่นำเสนอจะให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านสังคมเป็นหลัก โดยในทางปฏิบัติจะต้องส่งเสริม 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านสังคมและวัฒนธรรม (SA) 2) ด้านการรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่น (SC) และ 3) ด้านการส่งเสริมอาชีพที่มั่นคง (SG) สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความยั่งยืนลำดับที่สองคือด้านเศรษฐกิจ (Economic) มีปัจจัยเรื่อง 1) การส่งออกและนำรายได้เข้าประเทศ (CG) 2) นโยบายการค้าของสหภาพยุโรปและสิ่งทอ (CF) และ3) การตลาดเสรีของสิ่งทอ (CE) ตามลำดับ สุดท้ายเป็นปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) ที่มีปัจจัยเรื่อง 1) การกักขังทั่วโลก (NA) 2) การผลิตและคัดเลือกวัตถุดิบแบบดั้งเดิม (NB) และ 3) มลพิษทางน้ำ (NE) ตามลำดับ

การอภิปรายผล

1) **ด้านสังคมและวัฒนธรรม** จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ด้านสังคมและวัฒนธรรม เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปตัดเย็บจากผ้าใยกล้วยงมีความยั่งยืนและมีคุณค่าด้านวัฒนธรรมซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ การส่งเสริมการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมโดยการนำเสนอวัฒนธรรมประเพณีการทอและตัดเย็บผ้าใยกล้วยง ที่เน้นการศึกษาและสืบทอดวัฒนธรรมในท้องถิ่นเพื่อให้คนท้องถิ่นรู้จักและเรียนรู้ถึงมรดกทางวัฒนธรรมของตนเองมากขึ้น เมื่อผู้บริโภคหรือคนในท้องถิ่นสนใจและให้ความสำคัญกับผ้าทอใยกล้วยงมากขึ้น ตลาดมีความนิยมสูงขึ้น มูลค่าของผลิตภัณฑ์ก็จะสูงขึ้นด้วย ซึ่งจะส่งผลไปถึงปัจจัยความยั่งยืนด้านการส่งเสริมอาชีพที่มั่นคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ (นันทพร ดำรงพงศ์ ,2561) ซึ่งได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านการรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่นของประชาชนในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อความยั่งยืนของผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วยง การสร้างมูลค่าให้แก่ผลิตภัณฑ์ การมีส่วนร่วมจากประชาชนในพื้นที่ ผู้นำชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม ผู้วิจัยคิดว่าการสร้างเครือข่ายทางสังคมโดยการส่งเสริมให้กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพและผู้มีความสนใจในอุตสาหกรรมผ้าใยกล้วยงมีโอกาสในการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ นอกจากนี้ยังสามารถสร้างเครือข่ายเพื่อส่งเสริมการตลาดและการขายผลิตภัณฑ์ที่ตัดเย็บจากผ้าใยกล้วยง

2) **ด้านการรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่น** การฝึกอบรมและการพัฒนาทักษะทางวัฒนธรรมจะเป็นการช่วยส่งเสริมให้ช่างตัดเย็บผ้าใยกล้วยงได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะในการทำงานเพื่อให้การตัดเย็บผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วยงนั้นมีคุณภาพและคุณค่าทางวัฒนธรรม การเรียนรู้เรื่องวิธีการผลิตและลวดลายท้องถิ่นอาจช่วยส่งเสริมความรู้และช่วยในการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม นอกจากนี้การสนับสนุนโครงการที่เน้นการอนุรักษ์วัฒนธรรมพร้อมสนับสนุนและส่งเสริมโครงการที่เน้นการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น การจัดงานนิทรรศการหรือกิจกรรมสอนการตัดเย็บที่เกี่ยวข้องกับผ้าใยกล้วยงและวัฒนธรรมท้องถิ่นสำหรับผู้สนใจและเยาวชนในท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ดาริกา โพธิ์รุทซ์, 2563) ที่ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมประชาชนในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม เป็นกระบวนการพัฒนาที่ยั่งยืนต้องเคารพความหลากหลายทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีสิทธิในการจัดการพัฒนาอย่างยั่งยืนมีความหมายเหมือนนิเวศพัฒนาหรือการพัฒนาโดยปราศจากการทำลาย ซึ่งการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นนี้จะต้องมีความสมดุลกันระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

3) **ด้านการส่งเสริมอาชีพที่มั่นคง** การฝึกอบรมและพัฒนาทักษะทางอาชีพจะช่วยให้ช่างตัดเย็บผ้าใยกล้วยงได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะทางอาชีพ เพื่อเพิ่มความรู้และความเชี่ยวชาญในการตัดเย็บผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วยง นอกจากนั้นแล้วควรส่งเสริมให้เยาวชนในพื้นที่เริ่มต้นศึกษาและเรียนรู้เรื่องอาชีพในอุตสาหกรรมตัดเย็บผ้าใยกล้วยง เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจและความสนใจในอาชีพนี้ และให้การสนับสนุนโครงการอาชีพที่มั่นคงจากการสนับสนุนโครงการหรือกิจกรรมที่เน้นการพัฒนาทักษะทางอาชีพในอุตสาหกรรม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งนี้

จากโมเดลที่ผู้วิจัยได้ค้นพบ แม้ว่าทางด้านสังคมจะมีน้ำหนักมากที่สุด แต่ในด้านเศรษฐกิจก็มีน้ำหนักรองลงมา ดังนั้นจึงต้องนำทั้ง 2 ปัจจัยมาศึกษาควบคู่กัน ปัจจัยที่ค้นพบใหม่นี้มีด้านหลัก ๆ อยู่ 3 ด้าน คือ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านการรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่น และด้านการส่งเสริมอาชีพที่มั่นคง

ด้านสังคมและวัฒนธรรมนั้นเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปตัดเย็บจากผ้าใยกล้วยงมีความยั่งยืนและมีคุณค่าด้านวัฒนธรรมซึ่งส่งผลต่อความสามารถในการดำเนินธุรกิจตัดเย็บผ้าใยกล้วยงให้เกิดความยั่งยืนขึ้นได้ ด้าน

รองลงมาเรื่องการรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่นของประชาชนในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อความยั่งยืนของผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วย การมีส่วนร่วมจากประชาชนในพื้นที่ ผู้นำชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม สำหรับด้านการส่งเสริมอาชีพที่มั่นคงให้แก่ชุมชนที่ประกอบอาชีพด้านการตัดเย็บแปรรูปผ้าใยกล้วยให้มีรายได้มั่นคงเป็นอาชีพหลักที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่ครอบครัวโดยที่เยาวชนเด็กรุ่นใหม่หันกลับมาสนใจในอาชีพที่บรรพบุรุษได้สืบทอดและรักษาไว้ต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาการพัฒนาโมเดล หลังจากมีการนำไปทดลองใช้ เพื่อปรับปรุงรายละเอียดให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนากลยุทธ์ให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น 2) ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยด้านความยั่งยืนของโซ่อุปทานใยกล้วย โดยเก็บข้อมูลจากผู้ตัดเย็บผ้าใยกล้วยเพียงส่วนหนึ่งของโซ่อุปทานใยกล้วย หากจะให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น จึงควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่อยู่ในอุตสาหกรรมการผลิตนี้เพิ่มเติม 3) การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาเฉพาะการวิจัยเชิงปริมาณ จึงควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก เพื่อร่วมกันอภิปรายในประเด็นเนื้อหาเชิงลึก ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์ โดยจะมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรกนก จรัสศิริภูริดา. (2553). กลยุทธ์การจัดการห่วงโซ่คุณค่าของวิสาหกิจเครื่องนุ่งห่มขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศไทยเพื่อความสามารถในการแข่งขัน. *วารสารวิจัยและพัฒนา*, 2(1).
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). *การใช้ SPSS for Window ในการวิเคราะห์ข้อมูล*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: บริษัทธรรมสาร.
- กาญจนา สุขบัว. (2563). การส่งเสริมภูมิปัญญาการผลิตอาหาร “หม่า” ปลอดภัย. *วารสารชุมชนวิจัย*, มหาวิทยาลัยราชภัฏ. นครราชสีมา, 14(1).
- จำรัส หอมชิด. (2549). *ศึกษาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์*. การศึกษาอิสระมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฉัตรชัย อินทสังข์ ณพวรรณ สันตุศิริม และยุพภรณ์ ชัยเสนา. (2562). ผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมและการรับรู้คุณค่าด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจซื้อ. *วารสารการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์*, 9(3), 31-41.
- ชนากานต์ อุณาพรหม. (2565). พฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของผู้บริโภคในตำบลโพรงาม อำเภอนองหาน จังหวัดอุดรธานี. *วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ*, 32(2), 32-49.
- ทภีพร สุพร. (2554). การพัฒนาและปรับปรุงมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมใหม่ในตลาดสหภาพยุโรป: กรณีศึกษาการปรับใช้ฉลากสิ่งแวดล้อมต่อสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทย. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 4(2). 273-287.
- ดาริกา โพธิ์รุกข์. (2563). *ปัญหาและความสำคัญในการจัดทำข้อมูลบัญชีท้องถิ่นให้สอดคล้องกับผังเมืองรวม* วารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ 6(2), 60-67.
- นันทพร ดำรงพงศ์. (2561). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อรองรับเศรษฐกิจดิจิทัลในประเทศไทย*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา :กรุงเทพฯ. 239-253
- นิรันดร์เกียรติ ลีวคุณูปการ. (2564). การจัดการห่วงโซ่คุณค่ากลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*, 17(1), 136-146.
- ปิยรัตน์ วงศ์จุมมะลี, รัตเกล้า เปรมประสิทธิ์. (2555). ของเสียเหลือศูนย์ (Zero Waste) : แนวคิดและหลักการสู่สังคมปลอดภัย. *เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ (Proceedings) สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา*, 16(1).
- เพ็ญนิ ภูมิธรานนท์, นพพร ศรีวรรีไล และวิภารัตน์ จวนรมณีย์ (2558). *ความรับผิดชอบต่อสังคมกับคุณภาพชีวิตในการทำงาน*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจดุสิตบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

- วรวิทย์ ไชยศร. (2560). ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจกับการพัฒนาที่ยั่งยืน:กรณีศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคม 6 บริษัท. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*. 9(3), 140-153.
- สัจจา บรรจงศิริ. (2558). การจัดการทรัพยากรน้ำโดยชุมชนกรณีศึกษาชุมชนแพรภทนามแดง. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์การวิจัยทางไกลเชิงนวัตกรรม*. 5(1), 120-132.
- Barbier, E. (2009). *Pricing Nature. Cost-benefit Analysis and Environmental Policy*. Cheltenham: Edward Elgar Publishing Limited.
- Beamon, B. M. (1998). Supply Chain Design and Analysis: Models and Methods. *International Journal of Production Economics*, 55, 281-294.
- Christopher, M. (1998). *Logistics and Supply Chain Management: Strategies for Reducing Cost and Improving Service*. Financial Times, London: Prentice-Hall.
- Kotler, P. and Keller, K.L. (2012). *Marketing Management*. 14th Edition, Pearson Education.
- Ming-Lang, T., Md, S.,Noorliza, K., Firdaus, F. & Samina, A. (2018). *A literature review on green supply chain management: Trends and future challenges Bangladesh: Faculty of Business, ASA University Bangladesh*, 145-162.
- Muangyai, A. (2016). Development Approach to Enhancing the Potential of Community and Local in the Twenty-First Century. *Eau Heritage Journal Social Science and Humanity*, 6(3), 12-26.
- R., Mongkholrattanasit. (2019). *Evaluating the Thermal Conductivity and Q-Max Properties of Quick Dry Inner Wears*. In *Key Engineering Materials*, Trans Tech Publications Ltd, 818(1), 26-30.
- Storey, J. (2001). *Human Resource Management: A Critical Text*. 2nd Edition, Thomson Learning, NewYork.

Translated Thai References

- Banjongsirirat, S. (2015). Community-based Water Resource Management: A Case Study of Phraek Nam Daeng Community. *Electronic Journal of E-Learning and Innovative Pedagogies*, 5(1), 120-132. (in Thai)
- Chaisorn, W. (2017). Corporate Social Responsibility and Sustainable Development: A Case Study of Social Responsibility in 6 Companies. *Journal of Intellectual Property*, 9(3), 140-153. (in Thai)
- Dumrongphong, N. (2018). *Factors Influencing Entrepreneurial Abilities of Medium and Small-Sized Business Operators to Support the Digital Economy in Thailand*. Graduate School, Suan Sunandha Rajabhat University, Bangkok. Pages 239-253. (in Thai)
- Homchit, J. (2006). *Study of the Textile and Garment Industry under the Globalization Trend*. Independent Study, Ramkhamhaeng University. (in Thai)
- Inthasang, C., Sintusirim, N., and Chaisena, Y. (2019). Environmental-Friendly Products and Environmental Value Perception Influencing Purchase Intention. *Walailak Journal of Management*, 9(3), 31-41. (in Thai)
- Jarathiranpreda, k. (2010). *Strategies for managing the value of Thai garment and small enterprises to stay competitive*, *Research Journal*, 2(1). (in Thai)

- Lioukhunupakam, N. (2021). Managing Value Chain of Community Enterprise Agricultural Product Processing in the Border Area of Southern Thailand. *Journal of Yala Rajabhat University*, 17(1), 136-146. (in Thai)
- Phothiruk, D. (2020). *Issues and Importance in Aligning Local Regulations with Urban Planning*: Academic Journal of Humanities and Social Sciences, Nakhon Sawan Rajabhat University, 6(2), 60-67. (in Thai)
- Pumitharat, P., Sriwarawilai, N. (2015). *Social Responsibility and Quality of Life in the Workplace*. Master's Thesis in Business Administration, Business Administration Graduate School, Thammasat University. (in Thai)
- Sukhbua, K. (2020). Promoting Safe Food Production Knowledge: 'Hom' in Thai. *Community Research Journal, Rajabhat University, Nakhon Ratchasima*, 14(1). (in Thai)
- Suphon, T. (2011). Development and Improvement of New Environmental Standards in the European Union Market: A Case Study of Environmental Labeling for Thai Textiles and Garments. *Silpakorn University Journal of Social Sciences, Humanities, and Arts*, 4(2), 273-287. (in Thai)
- Unaphrom, C. (2022). Consumer Purchasing Behavior of Environmentally Friendly Products in Phonnangam Sub-district, Nong Han District, Udon Thani Province. *Phayao University Journal*, 32(2), 32-49. (in Thai)
- Vanichbuncha, K. (2003). *Using SPSS for Windows in Data Analysis*. 6th Edition. Bangkok: Thammasam Company. (in Thai)
- Wongchummar, P., Premprasit, R. (2012). Zero Waste: Concepts and Principles towards a Waste-Free Society. *Proceedings of the Social and Cultural Studies Conference*, 16(1). (in Thai)